

ZSILVÖLGYI NAPLÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:

1/2 évre	35 lei
1 évre	70 lei
1 évre	120 lei

Társadalmi és szépirodalmi hetilap
Megjelenik minden szombaton

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIV.:
Száda Címliutului (Temető-ú. 6.)

Către Dl Gheorghe Tătărescu

Ministerul de Interne.

Domnule Ministru!

D-Voastră cu siguranță aveți cunoștința despre aceea, că în Valea Jiului lucrează aproximativ 18.000 muncitori cinstiți și destoinici și zi și noapte fără încetare pentru a promova comerțul și industria țării noastre. Credem, că aveți cunoștința și despre atitudinea acestor muncitori, cari nici când n-au avut în vedere scopuri laterale sau meschine, ci s-au străduit și tind vecinic latru îmbunătățirea situației economice a țării prin munca lor conștiincioasă și fără preget. Și de când stăm sub stăpânirea românească au dat în nenumărate rânduri stralucite dovezi, că sunt oameni pacnici și doritori de munca, cari își văd de treabă; între altele să nu amintim altceva, decât celatantul fapt, că producția de cărbuni s'a ridicat cu 25% față de timpurile anterioare unirei cu țara noastră, contribuind prin aceasta în mod simțitor la dezvoltarea vieții noastre economice. Acestor oropșiți muncitori li s'a făcut nu demult o surpriza foarte neomenească, așa ca s'au trezi pierzându-și posibilitatea de a-și câștiga pâinea de toate zilele așa — zicând pe neașteptate. E vorba despre o suta muncitori, cari își vor pierde pâinea cât de curând, și cu ei împreună familiile lor, a căror membrii în total se urcă la circa 300 oameni.

Situația e următoare:

Direcția Minelor Erariale înainte cu câteva zile a dus la cunoștința tuturor lucrătorilor de construcție din serviciul lor, ca va începe de 1 Septembrie să se considere ca demisionați din serviciu și în ziua de 1 Decembrie li-se va da drumul definitiv din lucru, prin urmare pe aceea dată s'au și câștigat toți locuințe și nou loc de lucru, căci dela ardea termen incolo Direcțiunei minelor nu-mi mai stă în putință a le oferi lucru, locuințe etc.

Domnule Ministru!

Peste un scurt timp de 4 luni sosește deja ziua de 1 Decembrie, o zi de jale pentru 100 muncitori și familiile lor, ca va fi începutul unor zile grele de ger amarnic pentru danșii. Doar toți ne năzim ca pe zilele de iarnă să avem un adăpost sigur și cald împotriva iernii.

Muncitorii de construcție dela minele Erariale din Lonia vor ajunge oropșiți de ei tocmai în timpul cel mai crud, cel mai fără îndurare pentru ei, pe strada fără locuință cu copilași lor. Aceste familii au fost condamnate sa suferă tocmai în timpul cel mai neprielnic. Acești oameni nu merita aceasta soartă, căci fara excepție toți sunt deja de decenii în serviciul industriei și comerțului, după atâția ani petrecuți în munca grea cu sudori nu merita să fie tratați în acest fel, atât de master și fara mila.

Statul, pe care l'au servit până acum atâția ani cinstiți și pacnici, e imposibil ca tocmai în timpurile cele mai grele să li-lipsască de munca, de singurul lor mijloc de existență — Acestor oameni nu e admisibil, ca să rămână în toată ierni fara pâine, căci aceasta ar provoca o nemulțumire în cercuri mai largi resimțibile. Ori aceasta nu poate fi scopul nici Direcțiunii și nici Statului însuși.

Acești muncitori să adresează acum către umanitatea D-Voastră Domnule Ministru, toți Va cunoșc simțul umărit de care sunteți pătrunși și căre ați știut a-lapana și în trecut problemele muncitorilor și tocmai aceasta li îndreptățește la aceea, că și acum să se adreseze pentru sprijin la înalta D-Voastră bunăvoință. — D-Voastră Domnule Ministru a-ți știut vecinic sa sprijiniți, pe acei oropșiți, cari au suferit pe urma cruzimiei vieții, și suntem pe deplin conșvinși ca și în cazul de față ve-ți înțelege și aprecia cu echitate lăturea umărită a năcazului lor și prin puterea de care dispuneți Va Ve-ți îndura a interveni la locurile în drept, ca sa nu rămână pe străzi fara pâine cu copii și familiile lor tocmai în toată ierni.

Petroșeni, în finea luniie Iulie 1924.

Cu deplin devotament:

In numele celor 100 muncitori,

Ioșif Receanu,
președinte.

Andrișu Molnár,
secretar al partidului socialist din Petroșeni.

Tătărescu Gheorghe

Belișgiminister ur figyelmébe.

Minister Ur!

Önök bizonyára tudomása van róla, hogy a Zsilvölgyében körülbelül 18 ezer tisztességes munkás dolgozik éjjel-nappal az ország iparáért és kereskedelméért. Biztosan tudomása van arról is, hogy ezek az emberek minden időben csak az ország gazdasági javát akarták elősegíteni és sohasem törődtek egyes emberek rosszakaratai törekvéseivel. Mióta az új államalakulatban foglalják el dolgozó helyüket, itt is szám-talanszor példát tettek békés, dolgozni akaró szándékaikról. Legyen elég példa erre ha szerényen megemlíti, hogy az új országha való csatlós óta a termelés átlag 25%-al emelkedett, amely hathatósan tellendítette az ország iparát és kereskedelmét.

Ezeknek az embereknek egy tekintélyes dolgozó részét legutóbb igen embertelen meglepetés érte. Egyik napról a másikra ugyszólván elvesztették szomoru, barna kenyérüket. Több mint 100 embernek esik ki a kenyér a szájából és velők együtt körülbelül 300 családtag meggy kenyér nélkül a borzalmas téleken.

A tényállás a következő:

A lőneai kincstári bányák igazgatósága legutóbb tudatta az összes kebelében dolgozó építőmunkássággal, hogy szeptember elsejétől tekintés magukat lemondottaknak és december elsejére pedig a munkából való elbocsátjottaknak. Tudomásukra hozták ezeknek a szerencsétlen embereknek, hogy a megnevezett időre valamennyien szerezenek maguknak lakást és új munkahelyet, mert a fenti terminuson túl nincsen módjában a bányának, hogy nekik lakást stb. adjon.

Minister Ur!

Négy hónap mulva december elseje lesz. A kegyetlen hideg téli napoknak kezdő hónapja. Minden ember igyekszik ilyenkor, hogy a hosszú, hideg télre valamilyen menedéket találjon a téli hidege elől.

A lőneai kincstári bányák építőmunkásai épen ebben az időben kerülnek majd családjaikkal az ucca hideg kövére. Épen ebben az időben fogna legjobban szenvedni ezek az emberek és szerencsétlen családtagjaik.

Ezek az emberek valamennyien évtizedek óta szolgálják az ipart és a kereskedelmet, most ennyi robotos munkájuk után nem érdemlik meg, hogy a régi munkaadójuk ilyen mostohán bánjon el velük. Az állam, amelyeket tisztességesen és becsületesen szolgáltak eddig, nem teheti meg, hogy most a munkájuktól megfosztja őket. Ezeknek az embereknek nem szabad, hogy kenyér nélkül maradjanak, mert ezzel csak az elégedetlen tömeget fogják szaporítani. Ez pedig nem lehet célja sem az államnak, sem annak vezetőinek.

Ezek a munkások most Önhöz fordulnak. Valamennyien ösmerik az Ön humanizmusát, amellyel a munkásügyeket elintézte és épen ez jogosítja fel őket e sorok íróját, hogy az Ön jóakarathoz forduljunk. Ön minden időben jót tett azokkal, akiket az életben keserűség ért, hiszük, hogy most is átérzi ennek az ügynek humánus jelentőségét és hatalmi erejével mindent elkövet, hogy ezek a dolgozók ne hogy kenyér nélkül maradjanak.

Petroșeni, 1924. július végén.

Tisztelője:

A 100 elbocsátandó munkás nevében,

Ioșif Receanu,
elnök.

Molnár Sándor,
a Petroșeni Szociálistipart titkára.

A „Zsilvölgyi Napló” a kis egzisztenciák orgánuma.

A „Cassa Cercuială” emberségos álláspontja a szenvedő nyugdíjasokért.

Nem ad megfelelő nyugdíjat és nem szereti ha a munkások segítenek önmagukon.
A kapkodó politika következménye.

(Petroseni, július 30-án). Közismert dolog, hogy nálunk a munkásságot egy Cassa Cercuială nevű intézmény bolygatja. Ez az intézmény azért áll fent, hogy azokat a munkásokat, akik betegségek folytán kiesnek a munkából, lehetőleg emberségesen segítse. Tudni kell azonban mindenkinek, hogy a dévai kerületi pénztár például az elhalt évben mennyi pénzt könyvelt el a bevételről a munkásságot, „betegséggyárlás” címen.

Ez az összeg az elhalt évben juttatott a következő volt:

A dévai kerületi pénztárnak volt 35 ezer tagja. Ezután a 35 ezer tag után az évi bevétel volt 19 millió 800 ezer lei. Ez az összeg csaknem a negyedrészét teszi ki az egész Erdély területén befolyó összes jövedelmeknek. Tehát a leg hatalmasabb összeg mely a dévai kerületi pénztárhoz befolyt, az összes kerületek között.

Ezzel szemben, ha kimentást akarunk közölni arról, hogy milyen nyugdíjat fizet a Cassa Cercuială a zilvölgyi munkásságnak, akkor olyan égbőlkiáltó bűnök derülnek ki az intézmény részéről, amelyeket a papir nem bír, el sem szegényleni magát!

A munkásság mindannyiszor tudja, hogy a Cassa Cercuială nem fizet soha annyi nyugdíjat, amennyi szükséges is elég lenne a hosszú évek keserves nyugdíjas évei után. Tudja azt is, hogy hiába jár kilencsenyi egyéni miniszteriumtól a másikkal, mert ott csak ígéretet kapnak mindannyiszor, amelynek nem láthatjuk jól egyetlen eszében sem. Többször elpanaszoltuk szomorú életüket egy-egy memorandum alkalmán, de ez is csak maroknyi annyiban, mint minden más munkáskérdés, örökre elintéztlenül.

Ezt a nyomorult helyzetet azán végre az elhalt évben megunták a munkásság tömegei és közösen elhatározták, hogy helyzetükön valamiképp javítani fogják. Elmentek a „Petroseni” bányagazgatósághoz és kérték, hogy hajlandók egy közös „segélyző” alapot teremteni, amelyből az összes nyugdíjasokat segíteni fogják minden hónapban, hogy megmeneküljék őket az éhenhalástól.

Ez a cselekedet igen szép és emberis volt, amelyet csak dicsőíteni illet meg a jó úgyon fáradozó elvtársak.

A bányagazgatóság is belátta ezt a jogos dolgot és helyt adott a munkásság kérésének avval a feltétellel,

hogy minden munkás fog fizetni havonta egy egészen csekély összeget. Úgyancsak az igazgatóság is belement, hogy ez is ugyanannyival járul hozzá, amennyi bevétel a munkásságotól és ebből az összegből azán juttatnak a nyugdíjasok szomorú helyzetén. Az úgy kolumbián ügyek miatt elhúzódtól egészen tavaszig, amikor azán megértőnt az első segítők kiltezték.

A munkások megelégedéssel könyvelték el sikereiket és arra gondoltak, hogy ezzel is segítettek nyomorgó munkástestvéreik.

Azóta éltől pár hónap. Mind a két fél megelégedetten folytatta munkáját, mikor ezt a csendet egy kellemetlen és civilizált ember előtti, ismeretlen dolog zavarta meg.

A Cassa Cercuială, amely úgyiltszik szegélye, hogy 10 millióból csak nyomorult 10–20 leiti fizet nyugdíjat, természetesen nem nézte jó szummát ezt a nyugdíjségélyt, és így átirában értesítette a „Petroseni” bányagazgatóságot, hogy nem tartja meg a munkások összegyűjtésére és nem enged meg, hogy a munkásság önmagát segítsék.

Hát kedves „Cassa Cercuială”. A munkásság már tisztában van vele, hogy amit autonómia nem kap az intézmény, addig nem fognak kapni jobb és becsületesebb bírásmódot. Addig azaz, ami a munkásságotól senkiesem gondoskodik, jobban teszi a Cassa Cercuială ha nem avatkozik bele a munkásság magánügyébe. Ahoz, hogy a munkásság összegyűjtését alapítson, ezek joga van a Szakszervezetektől szótó törvény értelmében. Ezt igazán nem akadályozhatja meg senkiesem. Külömben is mindenki seperjen a maga háza előtt. A Cassa Cercuială pedig ha olyan nagytlekten szíven viseli a munkásság ügyét, hát abból a 19 millióból megvan az alkalom: tessék cselekedni! A munkásság bulgujebe pedig ne avakozzon az bele, amikor hulladásig van a beülygi bajok. M.

(A „Gazeta Jiului” lapjárunk jobban tenné, ha a kincstári munkásság nyomorult helyzetét ösmertette a külvilággal, valamint letelezné a Cassa Cercuială térlőhöz költözött embertelenségeit, mint hogy a kákn is oszmertetnek).

Jóakarát.

Lapunk elmúltélti számában egy cikk jelent meg, amelyben kötelességszerűen feltüntetett illetéseket gyűjtelmék, hogy a dukánybail posta nem teljesíti úgy ahogy kell a rendeltetését. Úgy írunk, „Dukánybail posta”. A kénye a cikkek az volt, hogy ha az állam polgárai adót fizetnek, akkor, elvárják, hogy a szükséges közintézmények valóban elvégzik a köze érdekében a kötelességeket. Megnem cölfoia senki, hogy nem úgy van, hisz az igazat írunk.

Héjből lapjárunk a „Gazeta Jiului”, hogy mit a hivatalos nyelv lapja, azonban ahelyett, hogy segítse-günkre, illetve a közönség segítségére sietne, egy másik cikk, elhelyezt arról zeng ilánait, hogy „Dukánybail nem Dukánybail”, hanem „Petra Minia Regele Ferdinand”. Hat hiszen ebben lapjárunknak teljesen igazra van. De előbb talán jón azoknak az érdeke, akik abban a helységben laknak? Ez a fontos és nempedig a szavakból való nyargálás.

Ha jobb sorsra érdemes lapjárunk, ma amikor milliónyi tudóvész, csillászes beteg, koldus, hadirokkan, hadözvegy, hadiárva panaszoltól hangos a világ és a nyomorúság a tetőfalára hágott, nem veszi észre a nem siet a közönség segítségére, akkor – engedjék meg – a de sajgó nem a közelet tényezője. Legalább is egyes lapok nem.

Ujjab panaszos levél.

Igenisztilt szerkesztő!

Becses lapja elmúltélti számában egy cikk jelent meg a vasárnapi szeszitalommal kapcsolatban. A cikk írja úgy állítja be a dolgot, mintha mi valamennyien átlenénk a törvényes szeszitalomra vonatkozó rendelkezéseket.

Ezzel kapcsolatban legyen szabad a következőket felhívnom a figyelmét:

Vagyis a városbeli italmérők adnak-e szeszt szeszitalom, az nem számít. Amennyi azonban tudott bizonyosra, hogy amit nekünk megvan illánk, hogy ne áruljunk szeszt illak, addig pl. lent az állomás mindaként énteremben annyi mérnek mindenkinek, amennyit éppen akar. Vagyis illánk ha pl. nem kap vizet, akkor egyeztetni lenegy az állomásra, és ott kap annyi amennyi jól esik neki. Számítlan ember történt már meg, hogy lent az állomásnál több részter ember volt mint a többi korszakmban

együtt összeréve. Lent az állomásra a harmadosztály felig le van foglalva korszakmban és azok, akik nem isznak valamit, azokat rendszeren kintézik az egyetlen első, második és harmadik osztályú váróteremben.

Mert az egész országban talán nállunk van meg az, hogy ilyen nagy állomás nincsen csak harmadosztályú váróterem.

Kérem a T. szerkesztőnk, hogy hívja fel erre is a rendőrfelügyeleti ügy, figyelmét, mert nem hiszünk úgy, hogy a törvény csak egy állomásra vonatkozik. Mi is azt mondjuk, legyen, igazság még ha összedül is a föld.

Tisztelettel:
Egy petroseni-i korszakmáros.

Leközöljük a fenti levelet és azt a megjegyzést tesszük hozzá, hogy teljesen igazra van a levelünkben, mert nem lehet igazságos dolog, hogy az állam egyik emberének szabadjon valami és a másinak pedig nem.

Stelian Popescu-ur

az „Universul” című fővárosi lap igazgatójánál legutóbb a Parszpartát és a Nemzetipárti fúziójával kapcsolatban kiderült, hogy a háború alatt bussz összegetek kapott a német hadvezetőségől, amiért lapján állandóan olyan cikkeket jelent meg, amelyek úgy állították be a német császár hadsereg Romániába való jövetelét, mint amely igen dühös dolgot lett volna a jobb sorsra érdemes Romániára nézve.

Guthner nem kéntáratból kiderült, hogy Stelian Popescu ur egyszer 60 ezer leiti, máskor 30 ezer leiti, azán megint egy hatalmas összeget zsebelte be a mindent elpusztító német hadvezetőségől.

Nálunk megszokták azt, hogy a házárulást mindjárt apró-szerű dolgokon kezdik és rendszeren semmiből csinálnak olyan dolgokat, amelyek a vége azán sok évi nehéz börtönbüntetés.

Popescu ur ellenben akkor, mikor a szegény román hadsereggel katonák éhezve, távra lerongyolódtak, – de hóisesen – feltartóztatták az előrenyomuló idegen inváziót. O jsten hozott címmel” Vezéreként ki a németek kezébe.

És Stelian Popescu ur ma is szabadon gázzál a fővárosban. Evénként a hóások napján O is elmeny lezoni hitálját az elpusztuló hóások szájához. Miért ne? Hát ha a németek kéri a tüzet? Azért a rongyos párt szász-erz leért amit O kapott a németektől, – érdemes.

Ezeküdni p-dig szeszénélünk tudni, hogy mit le van azaal a hasaszeretettel?

A megifjodás problémája.

Azok a szenációs előadások, melyeket Gelei, a kolozsvári egyetemnek volt magántanára a megifjodásról Erdély különböző városában tartott, nem minden napról érdeklődést váltottak ki Erdély közönségében faji különbözőzet nélkül. Különösen Kolozsváron, hol Gelei kitűnő előadó készségével és a kérdésnek nagyszerű, izlésees beállítással az első sikereket aratta, tolongott a tudományosság közönség akkora mértékben, hogy Gelei professzornak rögtön egymásutánban háromszor kellett megismételnie népszerű előadását. Erre szed Erdély különböző városai és egyetemesi versengések, hogy melyik lapja meg Gelei professzort előadásával. Sőt kultúrdíre is kapott már meghívást. Járt előadásait Kassán, ahol a nagy intelligens közönség között bőven ott tartalkottak a csehszlovák polgárok és a magyarul tudó katonatisztek is.

Munkátszunk és alkalommal különböző kérdésekkel kereste föl Gelei professzort.

— Hogy van az, hogy Steinsachnak a megifjodásról szólt könyve már 1920-ban látott napvilágot és a professzor ur csak az idén szánja rá magát az előadás megismertására?

Kérem, a tudományos problémák is, mikor azok a laboratóriumokból származnak, olyanok mint a zsebzeng vélek. Azoknak addig, amíg a nagyközönség számára megismerhetők, még viharoktól, az elő viszontagságaitól eddigmentek, főként a kritika napfényében tűzpróbát kell kiállaniuk és csak akkor szabad vélek, mint fölállításra késő gyűmölcsök eldobása és állani. Körülbelül 6–7 éve, hogy az első tudományos ismeretért illyő operációkat végeztek és csak négy éve annak, hogy az ellenőrző tudományos kritika és a kizsáldesztó vizsgálatok a kérdéshez hozzájárultak lehetővé teszik és így már lelet az a legváródóbb idő, mely azt szélesebb körben látomást tárulhatott elénk, melyből szemléződésünket nyomon vethetjük a közönség elé.

— Talán professzor ur is végezett idevágó kísérleteket? — vette munkátszunk kezébe a szót.

— En már 1910-ban kísérleteket foglalkoztam az idevágó kérdések egyik ágával, nevezetesen a hyper genitalizmustól, vagy ivari túltelengéstől befolyásolt testfejlődést az ugyanis tudaváró dolog, hogy az egészséges és egészszerű test fejlődésének sok más között előfordulhat az ivari túltelengés, ép, egészséges, normális fejlődése is. A korlátokat és rendes mértékű időben, mennyiségben, fejlődési időben, időszámával ivariság a tesnek rohamos fejlődését eredményez, viszont fordítva, az erejüket mértékelt és hatékonyakap időnét előz vészti szervek a korai öregedést okozkák. Az én kísérleteim akkor odairányultak, lehetséges-e egy normális felszerelésű és fejlődésű fiatal állatot hasonneim testvérből kioperálni csírmagját fölállással rohamosabb fejlődésre készíteni. A kísérlet a fölvetett kérdésre igenlőleg válaszolt, mert ahogy elmondtam, hibából korailegt gyerekek testileg is fejlettebbek az embernél.

— Kiknek szólt a professzor ur előadása?

— A felöltött nagyközönségnek. De semmi esetre sem csak az öregeknek. A kérdés úgy van fölállítva és népszerű, egészen elemi formában úgy van taglalva, hogy ezt a különben teljesen tudományos problémát minden rendü-rangu és kora ember a nemre való tekintet nélkül megfoghathatja. Előadásaim mindenütt szép hölgyközönség volt jelen. A probléma egyaránt illel mind a fiatalokat, mind az öregeket. A 17 évesen fiatalabbak természetesen még nem érthetik meg a előadást.

Mint értesültünk a kitűnő professzor érdekes témáról a Zsilvölgye többi helyiségében is tartani fog előadást.

Üzenet, nekik.

Lapunk nem azért lett külvide a kiességekhez, hogy azok poyára olvassák. Elvtársak eddig is, hogy akik a lapot elgondolták azok ezt előlógják fizetni, ez a becsület az elfogadott lapokkal szemben. Azok, akiknek nem kell lap, nem akarunk adni betétnéki 3 leiti egy helyi kiességek lapja, ezek szövegét vissza küldjük lapunkat a dokumetálják a nyelviük után való válogatásnak. Benünk pedig nem engednek felesleges kiadásokba venni. Ezt megvárjuk és megtartjuk a véleményünket rólok. De nem hagyjuk szöveket pl. a Vulkánok által Lőrinc kerekese, fuchszt testvérek. Rozenthál Ármán arató, akik 10 számg előadókát a lapunkat és mikor ezeken elküldük nekik az előfizetési nyilatkozat kifejezetten egyszerűen visszaküldték azzal a megjegyzéssel, hogy „Hát felfedeztél?” Hát ez kuldj lapunkat. De szégyen, hogy hogy valaki előadja ilyen hosszú ideig a lapot és azt meg egyszerűen nem fizet.

— Az a nyilvondósok elől szallítjuk fel az illető urat, hogy megfoghja az megfogadott lapok dárát, mert embenként dolognak tartjuk helyükre, hogy bennünk laknak meg azok, akiknek a nyelven és az érdekeltek beszélni kötelességük. Az illető urak pedig tanuljanak becsületet.

Consumul muncitorilor din Valea-Jiului S. A. Petroșeni

FILIALE: VULCAN, ANINOASA, PETRILA

in Petroșeni: Str. Mihai Viteazul 11 și în Piață Str. Regele Ferdinand 17.

Face comerț de măcelărie, mezeluri, brutărie, coloniale, manufactură (textile), tutun, sare, săpun, cereale și de ori ce alte articole necesare

gospodăriilor

Vinde la toată lumea,
mai efin ca ori unde!

Zsilvölgyi Munkás Szövetkezet Részvénytársaság Petroșeni

FIÓKOK: VULKÁN, ANINOSZA, PETRILA

Petroșeniben: Str. Mihai Viteazul 11 és Str. Regele Ferdinand 17, a Piacon.

Köt üzleteket nagyban és kicsinyben, u. m.: mézsárszék, felvágottak, pékség, fűszer és divatáru, textil, trafik, só, szappan, termény és minden más gazdasági cikkel ellát mindenkit olcsóbban, mint bárhol

a világon.

Pontos kiszolgálás!

TELEFON

BIROUL
CENTRAL
No. 66.

MAGAZIN
No. 65.

THOMAS BINDER és FIAI
Sörgyára SIBIU.

Likör, szesz, sör és mindenféle italok
állandóan raktáron kaphatók a zsilvölgyi lerakatoknál.

Petroșeni Lupeni
Str. Avram Stancu Str. Reg. Ferdinand
No. 20. Telefon 57 Fábán Márton

Weisz Pál és Fia

fűszer- és gyarmatáru
nagykereskedők

Alba-Iulia (Gyulafehérvár)

Fabrica de haine
FORTUNA

Munkásruhágyár
Cluj-Kolozsvár
Str. Gh. Barițu No. 12.

Lá d á k !

Mindenféle nagyságban kaphatók
a Consumnál, Petroșeni.

Derby cipőgyár

(volt Hungária)

ajánlja dusan
felszerelt cipő
és mindenféle
sportcikk
raktárát.

Olcsó árak! Szolid kiszolgálás!

Lőwy Sándor versenyrúháza Petroșeni

Hirdetmény.

Értesitem a nagyérdemű vevőimet, hogy
1924 július hó 15-től augusztus 15-ig az
összes nyári áruim árát

10 %-al

leszállítottam és óriási mennyiségben felgyülemlett maradékokat pedig az értékének feléért árusítom ki.

Teljes tisztelettel:
Lőwy Sándor, Petroșeni.

Klein József

Fűszer, termény
és mindenféle
szeszes italok
eladása

Petroșeni

Bodega! Étterem!

A Zsilvölgyi butorgyár rt. iródláját és dusan felszerelt butorraktárát a Str. Reg. Ferd. 51 alá helyezte át.